

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення порядку державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням

Верховна Рада України постановляє :

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 18, ст. 141; 2012 р., № 8, ст. 61; із змінами, внесеними законами України від 4 липня 2012 року № 5037-VI, від 6 вересня 2012 року № 5206-VI та від 16 жовтня 2012 року № 5461-VI):

- 1) частину шосту статті 3 доповнити словами та цифрами «та статтею 4¹ цього Закону»;
- 2) частину другу статті 4 доповнити словами та цифрами «крім випадків, передбачених статтею 4¹ цього Закону»;
- 3) доповнити статтею 4¹ такого змісту:

«Стаття 4¹. Особливості державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності

1. Рішення органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про передачу земельних ділянок у власність або користування (постійне користування, оренда, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), сервітут) приймається без здійснення державної реєстрації права держави чи територіальної громади на такі земельні ділянки, крім випадків,

коли право власності на земельні ділянки державної або комунальної власності вже зареєстровано в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

2. У разі продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на земельних торгах державна реєстрація права держави чи територіальної громади на них здійснюється після затвердження в порядку, встановленому Земельним кодексом України, документації із землеустрою, за якою здійснюється їх формування, до проведення таких земельних торгів.

3. Державна реєстрація права держави чи територіальної громади на земельні ділянки, які сформовані із земель державної чи комунальної власності, здійснюється після затвердження в порядку, встановленому Земельним кодексом України, документації із землеустрою, за якою здійснено таке формування, одночасно із державною реєстрацією похідного речового права на такі земельні ділянки (постійне користування, оренда, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), сервітут), крім випадків, коли рішенням відповідного органу про затвердження документації із землеустрою передбачено здійснення державної реєстрації переходу права власності на земельні ділянки.

4. При поновленні або внесенні змін до договорів суперфіцію, емфітевзису, сервітуту, оренди земельних ділянок державної чи комунальної власності, право держави чи територіальної громади на які не зареєстровано відповідно до цього Закону, державна реєстрація права власності здійснюється одночасно з державною реєстрацією права користування (сервітут), права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), права забудови земельної ділянки (суперфіцій), права оренди земельної ділянки.

5. При наданні у постійне користування земельних ділянок державної чи комунальної власності, право держави чи територіальної громади на які не зареєстровано відповідно до цього Закону, державна реєстрація права власності здійснюється одночасно з державною реєстрацією права постійного користування такими земельними ділянками»;

4) частину першу статті 16 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі здійснення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки, похідних від права власності, за відсутності державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначені земельні ділянки, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний одночасно подати до органу державної реєстрації прав чи державному кадастровому реєстратору відповідну заяву про державну реєстрацію права власності держави чи територіальної громади на зазначені земельні ділянки. Рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування про передачу земельної ділянки у користування (постійне користування, оренда, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), сервіту) вважається заявою про здійснення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначену земельну ділянку».

У зв'язку з цим абзаци сьомий — дев'ятий вважати відповідно абзацами восьмим — десятим;

5) частину четверту статті 29 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування звільняються від плати за надання витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно під час проведення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельні ділянки».

2. Пункт 9 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 6 вересня 2012 року № 5245-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» викласти в такій редакції:

«9. Державна реєстрація речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності, зазначених у пунктах 3 і 4 цього розділу, здійснюється в порядку, встановленому законом».

3. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61):

1) частину першу статті 41 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання відомостей з Державного земельного кадастру за зверненням органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування здійснюються безоплатно».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

2) пункт 2 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«У разі якщо кадастрові номери земельних ділянок були визначені (в тому числі на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку), але не присвоєні до 1 січня 2013 року, такі кадастрові номери вважаються присвоєними, а земельні ділянки — зареєстрованими у Державному земельному кадастрі з моменту письмового звернення замовника документації із землеустрою, на підставі якої було визначено кадастровий номер земельної ділянки, без подання електронного документа та стягнення плати за державну реєстрацію земельної ділянки, у разі якщо така документація із землеустрою була затверджена до 1 січня 2013 року в порядку, встановленому законом».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що отримання відомостей з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна у процесі державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельні ділянки, яке набуто відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», здійснюється безоплатно.

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
14 травня 2013 року
№ 233-VII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 5 червня 2013 р. № 398
 Київ

Про затвердження
Порядку визнання статусу
саморегульвної організації
у сфері землеустрою

Відповідно до статті 63 Закону України «Про землеустрій» Кабінет Міністрів України п о с т а н о в л я є:

Затвердити Порядок визнання статусу саморегульвної організації у сфері землеустрою, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
 постановою
 Кабінету Міністрів України
 від 5 червня 2013 р. № 398

ПОРЯДОК
визнання статусу
саморегульвної організації
у сфері землеустрою

1. Цей Порядок встановлює процедуру визнання статусу саморегульвної організації у сфері землеустрою (далі — саморегульвна організація) Держзем-агентством.

2. Саморегульвні організації є юридичними особами, які діють на засадах самоврядування і діяльність яких не має на меті отримання прибутку.

3. Громадська організація фізичних осіб, визнаних сертифікованими інженерами-землевпорядниками (далі — громадська організація), що претендує на визнання її статусу саморегульвної організації, повинна відповідати таким критеріям:

її кількісний склад повинен налічувати не менш як 250 сертифікованих інженерів-землевпорядників;

не менш як 90 відсотків членів її загального кількісного складу повинні бути сертифікованими інженерами-землевпорядниками;

наявність встановленої процедури внутрішньої сертифікації своїх членів з метою здійснення контролю за якістю проведених ними робіт із землеустрою.

Процедура внутрішньої сертифікації членів громадської організації (далі — процедура внутрішньої сертифікації) повинна передбачати:

утворення експертної ради, склад і порядок діяльності якої затверджується рішенням громадської організації;

здійснення контролю за підвищенням кваліфікації її членів;

підготовку звітності про виконання вимог процедури внутрішньої сертифікації;

встановлення порядку розв'язання спорів, в тому числі пов'язаних з отриманням негативних результатів внутрішньої сертифікації її членами;

вжиття заходів, спрямованих на недопущення невиконання членами громадської організації вимог процедури внутрішньої сертифікації.

4. Для визнання статусу саморегульвної організації громадська організація подає Держземагентству такі документи:

заяву, форма якої затверджується Мінагрополітики;

копії статуту та свідоцтва про реєстрацію громадської організації;

перелік членів громадської організації, складений за формою згідно з додатком;

копії документів, якими встановлено процедуру внутрішньої сертифікації своїх членів з метою здійснення контролю за якістю проведених ними робіт із землеустрою.

5. За результатами розгляду та перевірки поданих документів Держземагентство приймає протягом місяця з дня реєстрації заяви рішення про надання громадській організації статусу саморегульвної організації або відмову у наданні такого статусу.

Про прийняте рішення Держземагентство повідомляє громадській організації протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття.

6. У наданні статусу саморегульвної організації може бути відмовлено за наявності хоча б однієї з таких підстав:

подання документів не в повному обсязі або подання документів, що містять недостовірну інформацію;

невідповідність громадської організації критеріям, зазначеним у пункті 3 цього Порядку;

припинення діяльності громадської організації.

Після усунення недоліків, що стали причиною відмови у наданні статусу саморегульвної організації, громадська організація може повторно подати документи для його отримання. Розгляд повторно поданої громадською організацією заяви про надання їй статусу саморегульвної організації здійснюється відповідно до цього Порядку.

7. У разі внесення змін до статуту саморегульвної організації, процедури внутрішньої сертифікації чи складу її членів така організація подає Держземагентству відповідні документи протягом десяти робочих днів починаючи від дати, коли такі зміни відбулися.

8. Статус саморегульвної організації анулюється Держземагентством у разі:

невідповідності саморегульвної організації критеріям, зазначеним у пункті 3 цього Порядку;

неподання або несвоечасного подання документів, передбачених пунктом 7 цього Порядку;

припинення діяльності зазначеної організації; невиконання нею повноважень щодо громадського регулювання землеустрою, визначених статтею 63 Закону України «Про землеустрій»; прийняття саморегульвною організацією рішення про припинення її повноважень щодо громадського регулювання землеустрою.

9. Спори, пов'язані з визнанням (відмовою у визнанні чи анулюванням) Держземагентством статусу саморегульвної організації, розв'язуються у судовому порядку.

10. Держземагентство забезпечує інформування громадськості про визнання або анулювання статусу саморегульвної організації.

Додаток до Порядку

ПЕРЕЛІК членів громадської організації

(найменування громадської організації згідно із статутними документами)

Порядковий номер	Прізвище, ім'я, по батькові члена громадської організації	Рік вступу до громадської організації	Кваліфікаційний сертифікат інженера-землепорядника (номер і дата видачі) у разі наявності такого*	Поштова адреса, номер контактного телефону

_____ (посада керівника громадської організації)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)

_____ 20__ р.

МП

* До уваги беруться кваліфікаційні сертифікати, видані навчальним закладом, на базі якого складається кваліфікаційний іспит за рішенням кваліфікаційної комісії, та кваліфікаційні сертифікати, видані Держземагентством.

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ

**НАКАЗ
11.04.2013 № 255**

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
29 квітня 2013 р.
за № 694/23226

**Про затвердження
Вимог до технічного і
технологічного забезпечення
виконавців (розробників)
робіт із землеустрою**

Відповідно до частини четвертої статті 40 Закону України «Про землеустрій» та пункту 8 Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги до технічного і технологічного забезпечення виконавців (розробників) робіт із землеустрою, що додаються.

2. Департаменту землеробства (Демидов О.А.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра Бісюка І. Ю.

Перший заступник Міністра

І.Ю. Бісюк

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
аграрної політики та
продовольства України
11.04.2013 № 255

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
29 квітня 2013 р.
за № 694/23226

**ВИМОГИ
до технічного і технологічного
забезпечення виконавців (розробників)
робіт із землеустрою****І. Загальні положення**

1.1. Ці Вимоги поширюються на суб'єктів господарювання, які виконують роботи із землеустрою (обстежувальні, вишукувальні, топографо-геодезичні, картографічні, проектні та проектно-вишукувальні), що виконуються з метою складання документації із землеустрою.

1.2. У цих Вимогах терміни вживаються в таких значеннях:

виконавці робіт із землеустрою та розробники документації із землеустрою (далі — виконавці (розробники) робіт із землеустрою) — юри-

дичні особи, що володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та у складі яких працюють не менше двох сертифікованих інженерів-землевпорядників та фізичні особи — підприємці, які володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та є сертифікованими інженерами-землевпорядниками;

технічне забезпечення виконавців (розробників) робіт із землеустрою — засоби обчислювальної та інформаційної техніки, технічні засоби для виконання геодезичних та інших робіт при здійсненні землеустрою;

технологічне забезпечення виконавців (розробників) робіт із землеустрою — сукупність методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, об'єднаних у технологічний процес для збору, ведення, контролю, накопичення, зберігання, поновлення, пошуку, перетворення, переробки, відображення, видачі й передачі даних з метою виконання робіт із землеустрою.

Інші терміни, що використовуються у цих Вимогах, вживаються в значеннях, наведених у Земельному кодексі України, Законах України «Про землеустрій», «Про оцінку земель», «Про Державний земельний кадастр», інших нормативно-правових актах.

II. Вимоги до технічного забезпечення виконавців (розробників) робіт із землеустрою

2.1. Виконавець (розробник) робіт із землеустрою повинен володіти (мати у власності або в користуванні) такими засобами обчислювальної та інформаційної техніки, технічними засобами для виконання геодезичних та інших робіт при здійсненні землеустрою:

геодезичні інструменти та обладнання для вимірювання відстаней, горизонтальних та вертикальних кутів з метою визначення координат і висот точок місцевості або геодезичний супутниковий приймач для визначення координат точок місцевості (не вимагається для виконавців робіт із землеустрою, що не потребує визначення координат точок місцевості та/або координат поворотних точок меж);

комп'ютерна, обчислювальна та інша інформаційна техніка і ліцензійне програмне забезпечення, необхідне для забезпечення технологічного процесу виконання робіт із землеустрою.

2.2. Геодезичні інструменти, комп'ютерна, обчислювальна та інша інформаційна техніка, програмне забезпечення повинні мати властивості та функціональність, необхідні для:

забезпечення точності зйомки, що буде відповідати чинним стандартам і забезпечувати необхідну точність при визначенні поворотних точок меж земельних ділянок та інших об'єктів реєстрації у державному земельному кадастрі відносно найближчих пунктів державної геодезичної мережі;

автоматизації процесу обробки результатів геодезичних робіт;

складання документації із землеустрою у паперовій формі та у формі електронного документа;

забезпечення складання документації із землеустрою у строки, встановлені законодавством.

2.3. Геодезичні інструменти підлягають періодичній повірці відповідно до Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність».

III. Вимоги до технологічного забезпечення виконавців (розробників) робіт із землеустрою

3.1. Виконавець (розробник) робіт із землеустрою при проведенні цих робіт повинен дотримуватися таких технологічних вимог:

передавати копії матеріалів у Державний фонд документації із землеустрою безоплатно у місячний строк після внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

забезпечувати зберігання копії (в паперовому або в сканованому електронному вигляді) примірника розробленої документації із землеустрою;

дотримуватися умов договору щодо розроблення документації із землеустрою;

забезпечувати виконання робіт із землеустрою відповідно до вимог законодавства України, що регулює земельні відносини, а також державних стандартів, норм і правил;

подавати документацію із землеустрою до Держзем-агентства України, його територіальних органів для внесення відомостей до Державного земельного кадастру від імені замовника документації із землеустрою, якщо інше не встановлено договором.

3.2. Документація із землеустрою, розроблена виконавцями (розробниками) робіт із землеустрою, підписується керівником суб'єкта господарювання та сертифікованим інженером-землевпорядником.

3.3. Про обсяги виконаних робіт із землеустрою виконавці (розробники) робіт із землеустрою інформують Держземагентство України до 15 січня наступного за звітним року за формою, наведеною у додатку до цих Вимог.

Директор
Департаменту землеробства

О.А. Демидов

Додаток
до Вимог до технічного
і технологічного забезпечення
виконавців (розробників)
робіт із землеустрою

**ІНФОРМАЦІЯ
про обсяги виконаних робіт
із землеустрою
за _____ рік**

(найменування (прізвище, ім'я, по батькові)
суб'єкта господарювання)

(підпис)

(прізвище, ім'я та по батькові)

№ з/п	Назва розробленої документації із землеустрою	Замовник документації із землеустрою (найменування юридичної особи (прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи))
1	2	3

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ

**НАКАЗ
26.04.2013 № 283**

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
24 травня 2013 р.
за № 810/23342

**Про затвердження
Порядку консервації земель**

Відповідно до статей 171, 172 Земельного кодексу України та статті 51 Закону України «Про охорону земель» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок консервації земель, що додається.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Державного комітету України по земельних ресурсах від 17 жовтня 2002 року № 175 «Про Порядок консервації земель», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 14 лютого 2003 року за № 117/7438.

3. Департаменту землеробства (Демидов О.А.) у встановлений строк подати наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Міністра Сеня О.В.

Міністр

М.В. Присяжнюк

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства аграрної
політики та продовольства України
26.04.2013 № 283

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
24 травня 2013 р.
за № 810/23342

**ПОРЯДОК
консервації земель**

1. Цей Порядок визначає організаційні засади щодо консервації деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також техногенно забруднених земельних ділянок, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я.

Цей Порядок поширюється на органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які передають земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність або користування відповідно до повноважень (далі — уповноважені органи), а також на власників земельних ділянок та землекористувачів.

Цей Порядок є обов'язковим для виконання органами виконавчої влади, власниками земельних ділянок та землекористувачами і має рекомендаційний характер для органів місцевого самоврядування.

2. Консервація земель здійснюється шляхом припинення їх господарського використання на визначений строк та залуження або заліснення.

Консервація земель здійснюється за наявності: порушення поверхні земельних ділянок внаслідок землетрусів, зсувів, карстоутворення, повеней; еродованих земель, перезволожених земель з підвищеною кислотністю або засоленістю та ґрунтів, забруднених хімічними речовинами й іншими видами забруднень, небезпечних для здоров'я людей;

малопродуктивних земель, ґрунти яких характеризуються негативними природними властивостями, низькою родючістю;

радіаційно небезпечних, радіоактивно забруднених земель або забруднених важкими металами та іншими хімічними елементами.

3. При віднесенні земель до деградованих, малопродуктивних і техногенно забруднених враховуються орієнтовні показники, що характеризують ґрунтові властивості і зумовлюють необхідність консервації земель за природно-сільськогосподарськими зонами, які наведені в додатку до цього Порядку.

4. Консервація земель, які перебувають у власності чи користуванні юридичних або фізичних осіб, здійснюється за ініціативою власників земельних ділянок і землекористувачів.

Якщо на земельні ділянки, які підлягають консервації, не оформлено право власності або користування, подання про їх консервацію здійснюється за ініціативою уповноваженого органу.

5. При виявленні земель, зазначених у пункті 2 цього Порядку, територіальні органи Держсільгоспінспекції України та/або територіальні органи Держекоінспекції України видають власнику земельної ділянки чи землекористувачу припис (розпорядження) про припинення їх господарського використання.

У разі якщо на земельні ділянки, які підлягають консервації, не оформлено право власності або користування, територіальні органи Держсільгоспінспекції України та/або Держекоінспекції України вносять до уповноважених органів за місцем розташування земельної ділянки клопотання щодо ініціювання уповноваженими органами проведення робіт з консервації земель.

Після отримання клопотання, припису (розпорядження) уповноважені органи, власники земельних ділянок або землекористувачі зобов'язані протягом 30 днів ініціювати проведення робіт з консервації земель.

6. Власник земельної ділянки або землекористувач з метою проведення консервації земель подає заяву до уповноваженого органу за місцем розташування земельної ділянки із зазначенням причин необхідності проведення консервації земель, зазначених у пункті 2 цього Порядку.

До заяви додаються: копія документа, що посвідчує право на земельну ділянку; агрохімічний паспорт поля, земельної ділянки (у разі консервації сільськогосподарських угідь); матеріали власних спостережень.

7. На підставі заяви власника земельної ділянки або землекористувача, клопотання територіальних органів Держсільгоспінспекції України та/або Держекоінспекції України чи з власної ініціативи (якщо на земельні ділянки, які підлягають консервації, не оформлено право власності або користування) уповноважений орган у місячний строк видає розпорядження (рішення) про створення комісії з обстеження земель у природі (на місцевості) та підготовки висновків про доцільність їх консервації.

До складу комісії залучаються власник земельної ділянки, землекористувач, представники уповноважених органів, у тому числі територіальних органів Держземагентства України, Держсільгоспінспекції України та/або Держекоінспекції України, які внесли клопотання про ініціювання проведення робіт з консервації земель, а також представники Кримського республіканського або обласного державного проектно-технологічного центру охорони родючості ґрунтів і якості продукції.

8. Комісія після обстеження земель у природі (на місцевості) готує звіт та висновок про доцільність консервації земель і подає їх до уповноваженого органу.

9. Уповноважений орган у місячний строк розглядає подані матеріали та висновок і видає розпорядження (рішення) про консервацію земель.

Згідно з виданим розпорядженням (рішенням) розробляється робочий проект землеустрою щодо консервації земель (далі — проект консервації земель), яким визначаються види, способи консервації

земель, строк проведення консервації, напрями використання земель.

10. Замовником проекту консервації земель можуть бути органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, землевласники і землекористувачі (далі — замовник).

11. Проект консервації земель розробляється суб'єктом господарювання, що є виконавцем робіт із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій» (далі — розробник), згідно з договором про розроблення проекту консервації земель, укладеним між замовником та розробником.

12. Проект консервації земель розробляється відповідно до завдання на розроблення проекту консервації земель, затвердженого замовником.

13. Проект консервації земель не підлягає обов'язковій державній експертизі землевпорядної документації.

14. Проект консервації земель затверджується замовником.

15. Проект консервації земель передається розробником до територіального органу Держземагентства України для забезпечення його зберігання в місцевому фонді документації із землеустрою.

16. При впровадженні (реалізації) проекту консервації земель у випадках, передбачених законодавством, встановлюються (відновлюються) межі земельних ділянок у порядку, встановленому наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18 травня 2010 року № 376 «Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в природі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 червня 2010 року за № 391/17686, та відомості про них вносяться до Державного земельного кадастру відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр» та постанови Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру».

17. Після закінчення строку консервації земель, визначеного проектом консервації, на підставі заяви власника земельної ділянки або землекористувача чи з власної ініціативи уповноважений орган у місячний строк створює комісію з обстеження законсервованих земель в природі (на місцевості).

До складу комісії входять власник земельної ділянки, землекористувач, представники уповноважених органів, у тому числі територіальних органів Держземагентства України, Держсільгоспінспекції України та/або Держекоінспекції України, які внесли клопотання про ініціювання проведення робіт з консервації земель, а також представники Кримського республіканського або обласного державного проектно-технологічного центру охорони родючості ґрунтів і якості продукції.

18. Комісія проводить обстеження законсервованих земель у природі (на місцевості) і вносить до уповноважених органів пропозицію щодо повернення земель до попереднього використання, продовження строків консервації або інші пропозиції, направлені на їх раціональне та екологічно безпечне використання.

19. Власник земельної ділянки має право звернутися із клопотанням до уповноваженого органу про виділення рівноцінної земельної ділянки взамін

земель, які стали екологічно небезпечними, економічно неефективними, техногенно забрудненими не з його вини.

20. На час проведення консервації земель забороняється зміна цільового призначення земельної ділянки та ведення будь-якої діяльності, крім передбаченої проектами консервації земель.

**Директор
Департаменту землеробства**

О.А. Демидов

Додаток
до Порядку консервації земель

**ОРІЄНТОВНІ ПОКАЗНИКИ,
що характеризують ґрунтові властивості і зумовлюють необхідність консервації земель
за природно-сільськогосподарськими зонами**

Властивості й ознаки ґрунтів	Одиниці виміру	Показники ґрунтових властивостей (з урахуванням зонального місцеположення)
1	2	3
1. Еродованість (змитість та дефльованість)	Ступінь еродованості ґрунтів	Розмиті, сильно та середньо змиті, сильно та середньо дефльовані
2. Скелетність	Уміст уламків гірських порід розміром 3 мм, %	> 26 % від об'єму ґрунту (у 30 см шарі ґрунту)
3. Легкий гранулометричний склад	Уміст фізичної глини (часток діаметром менше 0,01 мм), %	а) зона Полісся — до 3; б) зона Лісостепу — до 7; в) зони Степу і Сухого степу — до 10
4. Важкий гранулометричний склад поверхнево оглеєних ґрунтів	Уміст фізичної глини (часток діаметром менше 0,01 мм), %	Понад 50
5. Гумусованість	Уміст гумусу, % від маси ґрунту	а) на Поліссі — менше 0,5; б) у Лісостепу, Степу північному і південному — менше 1,0; в) у Сухому степу — 1,0
6. Реакція ґрунтового розчину	pH (водний)	В усіх зонах: а) менше 4,0; б) понад 8,5
7. Уміст рухомого алюмінію	мг/екв на 100 г ґрунту	Понад 3,0
8. Уміст увібраного натрію	% від суми увібраних основ	Понад 10
9. Засолення	% від маси ґрунту, у перерахунку на токсичні солі	а) содове — понад 0,1; б) сульфатно-хлоридне — понад 0,2; в) сульфатне — понад 1,0
10. Фізична деградація	Об'ємна маса, г/куб. см	а) понад 1,5 — для суглинкових і глинистих ґрунтів; б) понад 1,7 — для супіщаних і піщаних ґрунтів
11. Спрацювання органогенних ґрунтів (торфових)	Потужність органогенного шару, см	Менше 30
12. Вторинна підтопленість (заболоченість)	Рівень підґрунтових вод, м	Менше 1,0
13. Хімічне забруднення	Граничнодопустима концентрація (ГДК)	Перевищення ГДК рухомих форм (амонійно-ацетатна витяжка)
14. Радіаційне забруднення	Щільність забруднення місцевості цезієм-137, стронцієм-90, Кі/кв.км	Cs-137 — більше 15; Sr-90 — більше 3

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

**НАКАЗ
15.05.2013 № 888/5**

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
17 травня 2013 р. за № 763/23295

**Про затвердження Змін
до Порядку вчинення
нотаріальних дій
нотаріусами України**

Відповідно до статті 2¹ Закону України «Про нотаріат» НАКАЗ УЮ:

1. Затвердити Зміни до Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 року № 296/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 лютого 2012 року за № 282/20595 (із змінами), що додаються.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства юстиції України
15.05.2013 № 888/5

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
17 травня 2013 р. за № 763/23295

**ЗМІНИ
до Порядку вчинення нотаріальних дій
нотаріусами України**

1. Друге речення абзацу першого пункту 8 глави 7 розділу I викласти в такій редакції:

«На підтвердження наявності номера (коду) нотаріусу подається відповідна довідка чи витяг або фотокопія сторінки паспорта з даними про реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру, фотокопія якої (якого) долучається до примірника правочину, який залишається у справах нотаріуса».

2. У розділі II:

2.1. У главі 2:

у пункті 1:

підпункт 1.4 викласти в такій редакції:

«1.4. Право власності на земельну ділянку підтверджується документами, оформленими відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»; абзац другий підпункту 1.7 викласти в такій редакції:

2. Департаменту нотаріату, банкрутства та функціонування центрального засвідчувального органу (Чижмарь К.І.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію відповідно до Указу Президента України від 3 жовтня 1992 року № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

3. Департаменту нотаріату, банкрутства та функціонування центрального засвідчувального органу (Чижмарь К.І.), начальникам головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі забезпечити належне виконання цього наказу.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра-керівника апарату Седова А.Ю.

Міністр

О. Лавринович

«У разі якщо подані документи не містять усіх передбачених законодавством відомостей або в таких документах міститься суперечлива інформація, нотаріус може запитувати від відповідних суб'єктів (органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які видавали такі документи) інформацію (довідки, копії документів тощо), необхідну для вчинення нотаріальної дії та/або проведення державної реєстрації прав та їх обтяжень.»;

доповнити пункт підпунктом 1.20 такого змісту:

«1.20. Вчинення нотаріальної дії за участю фізичної особи, предметом якої є об'єкт нерухомого та рухомого майна, здійснюється нотаріусом за наявності оціночної вартості такого майна, проведеної в порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 04 березня 2013 року № 231 «Деякі питання проведення оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства».»;

підпункт 3.3 пункту 3 викласти в новій редакції:

«3.3. При посвідченні договору про відчуження земельної ділянки як самостійного об'єкта цивільних правовідносин нотаріус витребує витяг з Державного земельного кадастру.

Відомості з цього витягу про встановлене обмеження (обтяження) зазначаються нотаріусом в тексті договору.»;

доповнити пункт 5 підпунктом 5.30 такого змісту:

«5.30. Аграрні розписки посвідчуються нотаріусом на підставі Закону України «Про аграрні розписки» з дотриманням загальних правил посвідчення правочинів про відчуження та заставу майна.

Передання прав кредитора за аграрною розпискою здійснюється відповідно до вимог статті 11 Закону України «Про аграрні розписки» шляхом проставлення передавального напису «Відступлено» на ній або на її невід'ємному додатку, оформленому відповідно до Правил ведення нотаріального діловодства, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 22 грудня 2010 року № 3253/5, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 23 грудня 2010 року за № 1318/18613 (із змінами), із зазначенням нового кредитора за аграрною розпискою. Такий напис скріплюється підписом та печаткою (за наявності) попереднього кредитора за аграрною розпискою.

Передання прав за аграрною розпискою підлягає нотаріальному посвідченню, про що укладається Акт приймання-передачі у двох примірниках, один з яких залишається у справах нотаріуса, а інший видається новому кредитору»;

підпункт 6.3 пункту 6 викласти в такій редакції:

«6.3. Нотаріус посвідчує договір відчуження рухомого майна за наявності оціночної вартості такого рухомого майна, визначеної суб'єктом оціночної діяльності за напрямом для цілей оподаткування.

Договори купівлі-продажу (міни) рухомого майна, у тому числі транспортних засобів, посвідчуються нотаріусами з урахуванням умов, передбачених пунктом 173.4 статті 173 Податкового кодексу України»;

підпункт 8.5 пункту 8 викласти в такій редакції:

«8.5. Якщо предметом спадкового договору є майно, право власності на яке підлягає державній реєстрації, нотаріус у тексті договору зазначає про необхідність реєстрації права власності у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно після смерті відчужувача. Нотаріус, який посвідчив спадковий договір, після смерті відчужувача здійснює реєстрацію права власності за спадковим договором у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Якщо нотаріус, який посвідчував спадковий договір, позбавлений можливості здійснити таку реєстрацію (у разі смерті, заміщення нотаріуса, у разі неможливості виконання ним своїх обов'язків, припинення нотаріусом діяльності, передачі документів до державного нотаріального архіву або з будь-яких інших причин), така реєстрація може бути здійснена іншим нотаріусом.».

2.2. У главі 10:

у підпункті 1.4 пункту 1 слово «та» замінити словом «або»;

підпункт 3.23 пункту 3 викласти в такій редакції:

«3.23. Своєчасно надісланою вважається заява, справжність підпису особи на якій засвідчена (або не засвідчена) нотаріально, що направлена поштовим відправленням до закінчення шестимісячного строку для прийняття спадщини і яка надійшла нотаріусу після закінчення цього строку. Нотаріус приймає такі заяви, заводить спадкову справу та у випадку надходження заяви, справжність підпису на якій не засвідчено нотаріально, надсилає лист спадкоємцю, в якому пропонується надіслати заяву, оформлену належним чином, або особисто прибути до нотаріуса за місцем відкриття спадщини. У таких випадках конверт підшивається у спадкову справу.»;

у пункті 4:

підпункт 4.20 викласти в такій редакції:

«4.20. Видача свідоцтва про право на спадщину на земельну ділянку нотаріусом проводиться на підставі документів, оформлених відповідно до статті 19 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та витягу з Державного земельного кадастру.»;

доповнити пункт новим підпунктом 4.22 такого змісту:

«4.22. Нотаріус у випадку видачі свідоцтва про право на спадщину на житловий будинок, квартири та інше нерухоме майно вносить відомості про перехід права власності на ім'я спадкоємця до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно в порядку, установленому Порядком державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 року № 703.».

2.3. Доповнити пункт 2 глави 11 новим підпунктом 2.6 такого змісту:

«2.6. Нотаріус у випадку видачі свідоцтва про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя на житловий будинок, квартиру та інше нерухоме майно вносить відповідні відомості про речові права до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно в порядку, установленому Порядком державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 року № 703.».

2.4. У главі 12:

після пункту 3 доповнити новим пунктом 4 такого змісту:

«4. Видача нотаріусом свідоцтва про придбання нерухомого майна на аукціоні при продажі майна в провадженні у справі про банкрутство:

4.1. Придбання нерухомого майна на аукціоні при його продажі в провадженні у справі про банкрутство оформлюється нотаріусом відповідно до статті 75 Закону України «Про відновлення

платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» за місцезнаходженням такого майна шляхом видачі набувачу відповідного свідоцтва.

4.2. Свідоцтво про придбання майна на аукціоні видається нотаріусом на підставі акта про передавання права власності на придбане майно, що підписується сторонами, та протоколу про проведення аукціону, складеного організатором аукціону.

4.3. В акті про передання права власності на куплене нерухоме майно має бути зазначено:

ім'я (назва) та місце проживання (місцезнаходження) продавця та покупця, а також організатора аукціону;

відомості про продане нерухоме майно; електронну адресу веб-сторінки, на якій розміщено відомості про проведення аукціону.

4.4. В протоколі про проведення аукціону має бути зазначено:

майно, що запропоноване для продажу, його склад; кількість учасників аукціону;

початкову вартість;

ціну, запропоновану переможцем аукціону, або відомості про те, що аукціон закінчився без визначення переможця;

ціну або частину ціни, сплачену переможцем;

найменування і місцезнаходження (для юридичної особи), прізвище, ім'я, по батькові і місце проживання (для фізичної особи) переможця торгів;

електронну адресу сторінки веб-сайту, на якій розміщено відомості про проведення аукціону; номер банківського рахунку, на який мають бути перераховані кошти за придбане майно;

інші відомості, передбачені законодавством України.

До протоколу обов'язково має бути доданий засвідчений організатором текст договору, вказаний в оголошенні про проведення аукціону.»

У зв'язку з цим пункт 4 вважати пунктом 5 відповідно.

2.5. У главі 15:

у пункті 5:

доповнити підпункт 5.3 новим абзацом такого змісту:

«При знятті заборони на примірнику правочину, що залишається у справах нотаріуса, проставляється відмітка про зняття заборони, проставляються дата, підпис нотаріуса та його печатка. Наприклад: «Мною, Івановим І.І., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу, на підставі статті 74 Закону України «Про нотаріат» та у зв'язку з розірванням договору іпотеки, посвідченого 20 грудня 2012 року за реєстровим № 253, знято заборону відчуження (назва майна, його місцезнаходження/місце реєстрації) у зв'язку з (зазначаються підстава, ким, коли посвідчено документ, та його реєстровий номер)» або «Мною, Івановим І.І., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу, на підставі статті 74 Закону України «Про нотаріат» та у зв'язку зі смертю (дата, прізвище, ім'я та по батькові відчужувача), який (яка) був(ла) відчужувачем зазначеного у цьому договорі майна, знято заборону відчуження (назва майна, його місцезнаходження/місце реєстрації)»;

підпункт 5.5 викласти в такій редакції:

«5.5. Повідомлення судових або слідчих органів та органів державної виконавчої служби про зняття арешту після опрацювання повертається нотаріусом ініціаторам звернення. Копія такого повідомлення залишається у справах нотаріуса.»

2.6. У главі 21:

в абзаці третьому підпункту 1.1 пункту 1 після слова «нотаріус» доповнити словами «в день звернення або не пізніше наступного робочого дня», після слів «за її заявою» доповнити словами «, в якій мають бути зазначені реквізити для перерахування.»

**Директор Департаменту
нотаріату, банкрутства
та функціонування центрального
засвідчувального органу**

К.І. Чижмарь

ЖУРНАЛ «ЗЕМЛЕВПОРЯДНИЙ ВІСНИК» видається з 1997 року

Свідоцтво про державну реєстрацію серії KB № 19802-9602 ПР видане 04.03.2013 р. Міністерством інформації України. Постановою президії ВАК України від 30 березня 2011 року № 1-05/3 журнал «Землепорядний вісник» включено до наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних наук.

Рекомендовано до друку Науково-експертною радою при Державному агентстві земельних ресурсів України.

Редакція журналу «Землепорядний вісник» залишає за собою право на незначне скорочення та літературне редагування авторських матеріалів зі збереженням головних висновків і стилю автора. Надані матеріали не повертаються. При передруку посилання на «Землепорядний вісник» обов'язкове. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

© «Землепорядний вісник», 2013

ЗАСНОВНИК

**Державне агентство земельних ресурсів України
ВИДАВЕЦЬ**

Редакція журналу «Землепорядний вісник»

Свідоцтво ДК №2588 про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і книгорозповсюджувачів видавничої продукції
видане 17.08.2006 Державним комітетом телебачення і радіомовлення України.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

04080, м. Київ-80, вул. Фрунзе, 105.
Тел.: 468-21-18, 468-21-30, 067-442-33-09.

E-mail: zemvisnuk@ukr.net

Формат 60x84/8. Друк офсетний. Зам. 3062240439. Наклад 7875 прим.

Підписано до друку 14.06.2013 р.

Віддруковано в ДП ВПЦ «Такі Справи». Адреса: м. Київ, вул. Виборзька, 84.